

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II. Circumſtantiæ loci & ſitus corporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

se reputet, se illius incommodi causam esse, nisi tempestiue accedat, nec præbeat alijs, qui tempestiue venerunt hoc malum exemplum, & occasionem cogitandi, ipsum tanquam mercenarium obedire & comparere; propterea solum, ne suo stipendio fraudetur. Alterum documentum est: vt continuè & constanter in ipso Choro permaneant, quamdiam durat officium; non quærentes excusationes, vt citius exeant, & ex parte aliqua Deum sancto illo cantu defraudent. Meminerint Dæmonis illius, qui in figura cuiusdam parui Æthiopis (vt refert S. Gregorius) educebat Monachum ex oratione & loco, in quo reliqui orantes manebant. Valde enim propiti est mali huiusmodi spiritus ita turbare existentes in Choro, vt distracti sint & aridi; & præ tædio inde exeant, vt aliquod sibi querant solatium. Quare cum S. Dominicus Dæmonem semel ad Chorum deduxisset, & interrogasset: circa quam rem Monachos ibi tentaret. Hoc, inquit, efficio, vt tardius veniant, & citius exeant. Ne igitur hoc gaudio hostem suum afficiant, studio recedendo ante finitum certamen. Et si Christus Dñs noster percontabatur in oratione; & positus in agonia, diuitius eam producebat, idem imitabitur *semper orare & nunquam deficere*: orent saltem toto tempore præscripto; nec deficiant, etiam si prolixius videatur. Et vnusquisque studet primus venire, & vltimus discedere: & Deus erit remunerator liberalis.

S. I I. *Circumstantia loci, & situs corporis.*

QUOD est dictum de tempore, intelligendū etiā est de loco: hoc præmissis, quod præceptum solum obliget, vt Horæ in Ecclesia cantentur, ad quas audiendas Christianus populus ad eam confluit. Quare omnes studere debent (vt S. Augustinus monet) vt non solum corpore, sed mente etiam, & corde maneat in Ecclesia. Torus, inquit, qui orat intus esse debet. Nam si intus est, quod videt homo: quare foris est, quod videt Deus? Reliqui autem qui Horas priuatim legunt, implebunt procul dubio suam obedientiam melius, si eas in templo legant coram Sanctissimo Sacramento, ad cuius gloriam diriguntur: siquidem Christus ipse Dominus noster vult verè ac realiter ad nostra templa accedere, vt eius electi ipsam ibi laudent, & alloquantur, suasque necessitates reparari petant. Cum etiam Diuinum officium ex seipso sit oratio publica, quæ sit nomine totius Ecclesiæ: vbi commodius legi poterit, quàm in ipsa domo orationis, & in eius Domini præsentia, à quo tanquam à fonte illa promanat? Nec dubium est (ait S. Chrysostomus) quin multò melius possit in templo, quàm domi orari. Quamobrem primi Christiani, & ipsi et Apostoli frequentabant templum ad orandum, horis ad id constitutis. Quoniam autem non omnes id commodè facere possunt: sufficere, vt in suo oratorio, aut habitatione cum quiete orent: impletas, quod Christus Dñs noster iuxta litteræ sensum dixit: *cum oraueris, intra in cubiculum tuum, & clauso*

Lib. 2. Dial.
log. 6. 4.

Luca. 18. 1.

Serm. 6. de
verbis Dom.

Homil. 3. de
incomp. Dei
natura.
Act. 2. 4. 6.
& c. 3. 1.

Matth. 6. 6.

lio, ora Patrem tuum in abscondito. Quamvis autē multi Sancti dicāt, hoc cubiculum absconditum iusti, esse cor eius, quod ingredi debet, & in eo se abscondere, ut cum attentione ac deuotione oret; multum tamen ad id iuuat si etiam corpus ad secretum, & ab omni strepitu expeditum locum ingrediatur.

CIRCUMSTANTIAE loci coniungitur situs corporis. Qui in Choro ille esse debet, quem omnes seruant, iuxta Ecclesiae ceremonias, quoad stationem, sessionem, genu flexionem, aut aliam corporis inclinationem, & cooperto aut aperto capite: hoc enim est, quod superius dicebamus, *seruire Deo in Choro humero vno.* Quod qui negligeret, non esset liber à culpa: ut qui ostenderet, se parui facere quod Ecclesia instituit; & quidem cum turbatione & scandalo circumstantium. S. Bonauentura refert: Sanctum quendam senem vidisse in medio Chori Virginem Sacratissimam, filiololum in vlnis tenentem: & profundè se inclinantis, cum cantaretur: *Gloria Patri*, offerentem ipsum infantulum; cuidam autem, qui non se inclinauerat, non exhibuisse hanc gratiam, tanquam eam indigno. Idem autem seruare possunt seculares assistentes Horis Canonicis in Ecclesia: ita ut eundem seruent situm, quem sciunt ab ijs seruari, qui sunt in Choro. Eum in modum quo Propheta Ezechiel ait: *b cum ambularent animalia, ambulasse quoque pariter & rotas iuxta ea; & cum eleuarentur animalia de terra eleuatas fuisse simul & rotas; & cum euntibus iuisset, & cum stantibus stetisset: quia spiritus, inquit, uia erat in rotis. Et sequebantur impetum spiritus, quem ipsa animalia.* Quo significabatur, quod Seculares debeant sequi Ecclesiasticos; & minores eos qui sunt maiores: quia idem Christi spiritus omnes gubernat: quamuis aliquorum operā ad alios gubernandos utatur.

Qui autem Officium priuatim & leorsim dicunt, licet possint se conformare consuetudini, quae seruatur in Choro: ut in omni tempore, & loco spiritus Ecclesiae seruetur: ordinariè tamen eum corporis situm eligere debent, qui, habita corporalis suae dispositionis ratione, magis ipsos iuuat ad orandum cum spiritu & deuotione, ut fusè dictum est in Duce spirituali. Attendendum tamen est semper, ut eam exteriorem reuerentiam adhibeant, quae interiorem conseruet. Quamuis enim soli sint qui orant; sunt tamen in praesentia Dei, & cum eo colloquuntur: æquum autem est ut ipso corpore reuerentiam illam ostendant, quam interiùs in anima habent. Flectentes genua aut stantes, & capite aperto: nisi infirmitas aut debilitas sedere cogat in demisso aliquo loco. Et tunc ait S. Bonauentura, expedit, ut incipiant cum reuerentia exteriori dicentes aliquid stando, aut flexis genibus; & petentes licentiam à Domino nostro, ut propter suam debilitatem pergere possint sedentes. Quod confirmat duplici exemplo, altero S. Hieron. qui, cum valde debilis iaceret in lecto, ut tamen officio di-

2

In Specul.
discipl. c. 9.b Ezech. 1.
19.

3

Tract. 1. c. 9.

In Spec. c. 16.

cendo satisfaceret, erigebat se non nihil innitendo cuidam funiculo ex lecto pendente; altero ei contrario cuiusdam, qui quòd lenta febricula laboraret, completorium dicebat iacens in lecto; quem Angelus quidam reprehendens dixit: *Completorium sub costo nec fructus nec vitas.*

AD HUNC spectat decencia, quam seruare debent præcipue in Choro & loco publico: seruantes (vt ait Concilium Basiliense) in omnibus corporis motibus modestiam & grauitatem, quam exigit locus & officium, quo funguntur; memores illius Davidis sententiæ; *et in populo graui laudabo te*; in populo scilicet composito & moderato in suis moribus. Quælibet enim leuitas, immodestia, aut indecentia, in quocunque fiat loco, est defectus reuerentiæ in Deum; & occasio turbationis & scandali aliorum: præcipue si adfit strepitus aliquis nimius, quo ceteri turbentur. Refert Cassianus, quòd cum Monachi ad communem orationem conuenerent, etiam si innumeri essent, adedò tamen erant quieti, & tantum seruabant silentium; vt præter illum, qui Psalmum decantabat in medio, nullus hominum penitus adesse crederetur: ita vt neque sputum emitteretur, neque excreatio obstreperet, neque tussis interfonaret, nulli gemitus, nulla suspiria astantes impeditura promerentur; nisi fortè vox aliqua per excessum mentis clausura oris effugeret, ob immoderatum scilicet & intolerabilem spiritus feruorem, qui in corde succensus contineri non posset. Huius rei figura fuit, quòd narrat scriptura sacra de templo Salomonis; quòd *malleus, & securis, & omne ferramentum non fuissent audita in domo, cum adificaretur.* Quo significabatur quies, & silentium, quæ in domo orationis meritò sunt seruanda.

SANCTVS Bonauentura summam colligit omnes immodestias & indecentias, quæ solent in Choro euenire: adeoque commendat quietem & silentium ibi seruandum: vt magnum reputet defectum, quòd vno Choro suum verum canente, aliquis in altero eundem legat, nam ille strepitus siue sibilus legentis non potest non turbare propè existentes. Ecce ait: *vitanda est in conuentu oratio sibilosa: incepta oratio, quæ vna plures, & sapè deterior impedit meliores.* Quòd si cum hoc strepitu aut sibilo orare improbeur, cum alios impedit: quid erit garrere, aut fabulari cum sibi assidente, aut ridere, aut irridere errantem; aut strepitum magnum excitare scamno, aut sede, aut similibus alijs rebus? Quòd non essent facturi coram Rege terreno: non decet facere aspiciente & audiente Rege cœlesti.

Seff. 21. §. 2.
c Psal. 34. 18

Lib. 2. c. 10.

d 3. Reg. 6. 7

Supra.